

Papcon er WC pappir og kúspappir úr bestu góðsku, framleitt í Føroyum

Papcon er bilagast og best á marknaðinum

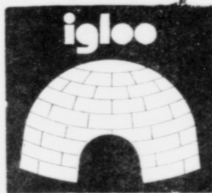
Tórøya Bjór

Tórshavn tlf. 13434
Leirvík tlf. 43038
Klaksvík tlf. 55454
Tveroyri tlf. 71025

SIDAN 1888

Tógvhandilin

Landavegur 2
tlf. 15264

**MYNT-
VASK**

Jónas
Broncksgøta 34

Opíð allar dagar
kl. 7-21
Sunnudag stongt.

Restorffs

Bryggjari
tlf. 14728

svarar eisini aftan á
kl. 17.

**GITÍÐ FYRI
GÓÐAN
SMAKK**

Vil tú hava
tað besta - keyp **Frika**
UMBOD: FRANTS RESTORFF P/F

Framhald av síðu 7

grundstøðið undir vælferðarsamfelag okkara og uppfatningina hjá nútíðarmenniskjanum um rætt og órætt í sosialum viðurskiftum, varð lagt av franska hugsjónarmanninum og aðalmanninum Charles Montesquieu (1689-1755). Í 1749 sigur hann í filosofiska verki sínum, »Lovens Ánd« (á danskum), at borgararnir eru ikki til fyri statsins skuld, men harafturimóti at staturin er til fyri borgararnar.

Fyri fyrstu ferð í søgu mannaættarinnar varð tilverurætturin hjá tí einstøku menniskjuni og tess rættur og krav um stuðul frá teimum, sum ráddu fyri borgum, um sjúka og neyð tók seg upp, greitt formuleraður sum ein statslig skylda.

Borgaranna sínámillum solidaritetur og skylda teirra ráðandi í øllum lutum at fara við fólkinum á jøvnum fæti, varð gjørt til eitt statsberandi prinsipp av Montesquieu.

Sostatt hevði Montesquieu hugsunarliga eisini greinað, at statsmaktin, samfelagið átti at sundurliðast í demokrati, skuldi kunna virka sum eitt rættferðar- og sosialt samfelag, har øll gjørdust javnmætt, hóast lindi menniskjanna at vinna sær sjálvum summest, av makt sum veldi, framvegis var ein veruleiki.

Í »Lovens Ánd« skjeyt hann upp, at statsmaktin, yvirvaldið, skuldi takast sundur í eina lóggevandi, eina dømandi og eina innandi makt, soleiðis at hesi maktdepul gjørdist óheft hvørt av øðrum, fyri at forða menniskjuni í at gera seg inn á hvørtannað og fyri at tryggja borgarunum sosialan og rættferðar møguleika. Henda hugsanin hjá Montesquieu er einfald, ja genial.

Øll okkara vestaru demokratisku samfeløg byggja á tankar hansara um triðvígið av valdinum.

Uttan hesa sundurliðan vildi hugflog hansara, um at staturin er til fyri borgararnar og ikki øvugt, ikki verið vorðin veruleiki.

Sosialt javnstøði, solidaritetur manna millum innan karmin av rættferðarsamfelagnum — er bert gjørligur í einum samfelag, við politisku og sosialu hugsan Montesquies sum ástøði.

Men rætturin til liv og vælferð einstaklinganna er annars ikki eitt makt-havaraproblem í einum fólkastýri grundað á hugflog Montesquies. Samanumtikið er tað harafturimóti meira ein moralskur spurningur fyri einstaka samfelagsborgaran.

Viðurkennur samfelagið, vit øll, skylduna til altíð at hjálpa um sjúka

ella neyð tekur seg upp, uttan at skeita eftir støðuni hjá tí einstaka annars, figgarligum færi ella á annan hátt, so viðurkenna borgararnir seg samstundis ein politisk etik, hvørs høvuðsinnihald er hugtakið solidaritetur.

Í hesum liggur tað sum politiskt er at skilja sum livsjáttandi og er í viðari merking orðið, lyklaorðið, ið læsir upp fyri betri at kunna skilja fólkastýrið og eisini hvat tað er sum ein hugsjónarlaga, ideologisk, skilur hvat orðið fólkastýri ber í sær og hvat eitt vælferðarsamfelag er.

Ti ber tað til at siga, at solidaritetur merkir menniskjaligheit í politiskari merking.

Tað nøgda menniskja — nøgdarmenniskja — er at skilja sum tað menniskja ið er nøgt um tað samanhald sum finst í flestum livsins viðurskiftum, og at fata sum satt fólkastýri, einasti dugandi statsformurin fyri fræls menniskju á jøvnum fæti í einum annars ótryggun heimi.

Menniskju, sum eg annars ikki kenni, hava við sínámillum solidaritetinum, gjøgnum skattin tey lótu, medvirka til at eg gjørdist friskur og ferugur aftur.

Skattapeningurin er í veruleikanum solidaritetur. Uttan sjúkhus, figgjað gjøgnum skattin, gingu túsundtals av sjúkum hvørt einasta ár til grundar, ella sum eg sjálvur, fingi ikki fæleikan aftur.

Eitt fólkastýri, hvørs týðningarmesta uppgáva er medvit fyri medmenniskjum, um trongd ella neyð leikar á, er samanumtikið tað samfelag, sum vert er at berjast fyri og byggja viðari.

Lukkuligt tað fólk, sum livur í einum tilikum demokratiskum samfelag. Tað skal eisini vera sagt, at tað vóru heithjartað menniskju í arbeiðararørsluni sum slóðu tað fyrri hesum dyrtvunnu rættindum, sum í dag er hvømsmans, sum slóðu tað fyrri ókeypis undirvinging í skúlunum, ókeypis sjúkhusupphaldi, sum heild, so høvdu fægstu okkar átt møguleikan til skúling ella fingið røkt og hjálp á sjúkhusi ella á annan hátt uttan hetta slóðbrótavirksemi.

Hjá meira enn helminginum av heimsins fólki eru hesir samfelagsdyrgripir heilt óhugsandi.

Hjá flestu tilafturskomnu londunum er litil møguleiki bert at kunna fáa heilivág til at doyva svárustu pinuna, tá deyðin leggur sína keldu hond á herðar teirra. Og harafturat ger ókunnleiki livssjónarring teirra, til at kunna fata tann heim tey liva í, trongan og livið mangan harafturat vána-

ligt.

At liva óvitandi og uttan samanhald — solidaritet — ella sum vit ofta taka til, »saman at halda, okkum ei varð givið« — er mest at likna sum tvíburðar vónloysunar.

Eg vildi verið ósannur, um eg segði, at eg gjaldi skattin bert við gleði.

Men sigi eg, at tað er við lutvisum nøgdsemi eg geri tað, so sigi eg ikki ósatt.

Skatturin tú letur og solidaritetur, eru partar í somu sök — tað er hetta sum eg nú kenni av royndum.

N.H. Rose.

DANICA — køkurin

P/f HELLA

Tóringsgøta 41
Tlf 16477 Box 351
3800 Tórshavn

Sethús á Argjum til sølu

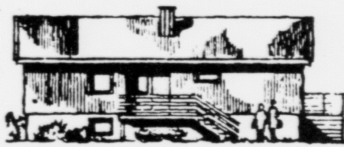
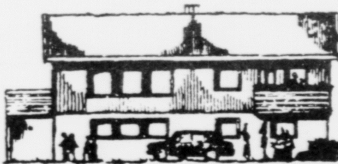
Húsini á Garðsgøtu eru til sølu. Húsini eru í tveimum hæddum — 112 m² hvør. Báðar innrættaðar. 2 altanir — ein frá stovu og ein frá soviverilsli.

Kjallarahædd vælegnað til út-leigan. Fríttstandandi bílskúkur 40 m². Kjallur og úthús til havareiðskap. Stór grasplena — alt liðugt uttan um við grótgardi ímóti vegnum. Húsini liggja á blindvegi.

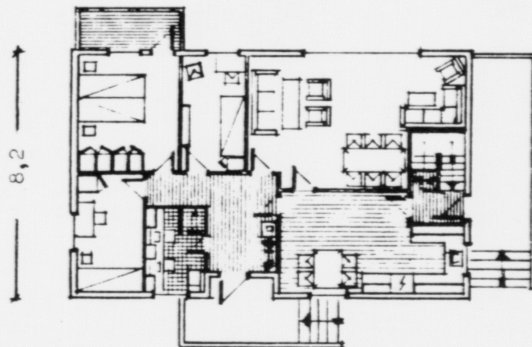
Gott útsýni.

Tlf. 15455.

Føroysk Typuhúsframleiðsla

12,6

Brochurur verða sendar.

BYGGIVIRKIÐ • BJARNI DEBES •
FRÚGTRØÐ 10 • 3800 TÓRSHAVN •

11745.